ՀԱՆԳԻՍՏ ՀՈԳԻՈՅ ՊՕՂՈՍ ՊԵՏՐՈՍ ԺԳ ԹԷՐԶԵԱՆ ՀՐԱԺԱՐԵԱԼ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍԻ

Մացնող տարւոյն Դեկտեմբեր 15ին Հռոմի մէջ իր մանկանացուն կնքեց Գերերչանիկ Տէր Պօղոս Պետրոս ԺԳ Թէրզեան հրաժարեալ կաԹողիկոսը Մնարատ ՑղուԹեան բարեպաշտօն ճայ մայրապետներու վանքին մօտ ։

Ալեփառ նայրապետին կետնքին ու գործին վրայ չենք ծանրանար քանի որ ամենուն ծանօն է արդէն Թէ՛ իբրեւ Ատանայի առաջնորդ 1892 – 1910, եւ Թէ՛ իբրեւ կաԹողի.

<mark>կոս – Պատրիարք՝</mark> 1910 – 1931 ։ Մն կը վախճանէր իր 77 ամեայ հասակին, ծնած ըլլալով 1855ին ի կուտինա ։ Մա տուածաբանական ուսումները կատարած էր ի Հռոմ եւ քանանայացած 1883ին. եւ կը յուսար տարիէ մը տօնել յիմնամեակը, որուն համար հաւատացեաներուն ձրի բաշխելու դիտումով տպագրել տուած էր «Բանալիք Քաւարանի» աղօԹագիրքը որ հոգեշան մատեան մըն է միանգամայն։

1892 ին կոչուած էր Ատանայի առաչնորդուԹեան․ եւ երկար տարիներու ընԹացքին ազգասէր եւ առաքելաջան գործունէուԹիւն մ'ունեցած էր, մանաւանդ 1909ի կիլի-

կեան աղէտի օրերուն։ 1910-ին կ'ընտրուէր կաԹողիկոս–Պատրիարք Տանն կիլիկիոյ։ Զինադադարէն վերջ Հռոմ քաշուած էր եւ փոխանորդներ կը վարէին իր պաշտօնը. իր օրով Հայ Նուիրապետունեան Հարց Ժողովը ի Հռոմ , 1928 ին , կանողիկոսական Անոռը կ Պո՛լսէ՛ս ՊԷյրուԹ փոխադրեց, ուր հազիւ երկու տարի կրցաւ պաշտօնավարել. ծերու Թիւնն եւ վերանաս ճիւանդուԹիւններն ստիպեցին ճեռանալ պաշտօնէն 1931 ի **Մ**ար տին արդէն քաշուած էր Հռոմ, եւ Ցունիսին վերջնականապես իր հրաժարականը կու տար Մ․ Քանանայապետին։

<u> Ցուղարկաւորու</u>Թիւնը կատարուեցաւ մեծ շուքով Լեւոնեան կղերանոցի գեղեցիկ եկեղեցւոյն մէջ։ Կը մասնակցէր Հռոմի հայ գաղուԹը, Լեւոնեան կղերանոցը իր մեծա ւորներով եւ ՄխիԹարեան վանատան ճայրերն եւ ուսանողուԹիւնը, ինչպէս նաեւ լատին կղերէն եւ արեւելեան եկեղեցիներէն բազմաԹիւ եկեղեցականներ․ Մ․ Քահանա յապետին կողմէ յատկապէս ներկայացուցիչ եկած էր Ծիրանաւոր Սինչերոյ։

Հասարակաց մեծ սուգին մասնակից, կը մաղթենք յաւիտենական հանգիստ իր հոգւդն։

ՑՈՎՀԱՆՆԷՍ ԽԱՆ ՄԱՍԵՀԵԱՆ

(ՇԷՑՔՍՓԻՐԻ ՀԱՑ ԹԱՐԳՄԱՆԻՉ)

Ականաւոր քաղաքագէտ եւ գրագէտ հայ դէմք մըն է որ կ'անհետանայ յանձին Ցով նաննես խան Մասենեանի։ Ծնած էր Թէնրան, Քաղաքական գիտուժեանց մէջ վկայուած Բարիզէն․ եւ այդ ասպարէզին մէջ էր որ փայլեցաւ Պարսից Շանին (1884), Մնգլիոյ Վիկ տորիայի (1887) եւ Ռուսաց Ցարին քով (1894) նախ իբրեւ Դեսպանական Թարգման. յե տոյ Պարսկաստանի մէջ երկար ատեն պաշտօնավարեց Արտ․ գործոց Նախարարութեան մեջ (1896–1900) ։ Ցաջորդաբար եղաւ ի Պերլին՝ Պարսկական դեսպանատան՝ խորհրդական, փոխ – դեսպան եւ ապա դեսպան (1900, 1906, 1912). յետոյ դեսպան ի Լոնտոն (1928)։ Հուսկ 1930ին եղաւ Պարսկաստանի առաջին դեսպանը Ճաբոնական կայսրու Թեւան մօտ, ուսկից վերադարձին էր որ վախճանեցաւ <mark>խ</mark>արպինի մէջ։

LABU SEUUT ՎԵՆԵՏԿՈՅ ՄԽԻԹԱՐԵԱՆ ՏՊԱՐԱՆԷՆ

Հ. ԱԼԵՔՍԻՍ Ա. ՑՈՎՍԷՓԵԱՆ

ԳՐԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ

(ՄԻՋԻՆ ԵՒ ԲԱՐՉՐԱԳՈՑՆ ՇՐՋԱՆ) (ዓትኄ ՖՐ. ຊ. 2. 40)

Հ. ԴԱՆԻԷԼ Վ. ՍՏԵՓԱՆԵԱՆ

ԳՐՊԱՆԻ ԲԱՌԱՐԱՆ **ՀԱՅ** - ԳԱՂՂԻԵՐԻՆ

ԳԵՂԵՑԻԿ ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Երկսիւն, ամենաճոխ բառամներքով, և գաղղիական ոճկրով լաւագոյնը որ լոյս տեսած ըլլայ ցարդ

(ዓትኒ ՖՐ. Զ. 3)

Հ. ՍԻՄԷՈՆ ԵՐԵՄԵԱՆ

ԱԶԳԱՅԻՆ ԴԷՄՔԵՐ ԳՐԱԳԵՏ ՀԱՅԵՐ

ԻՆՆԵՐՈՐԴ ՇԱՐՔ *** (ዓትՆ՝ ՖՐ Զ. 3) *** Հ. ՄԱՆՈՒԷԼ ԹԱՇՃԵԱՆ

ԱՇԽԱՐՀԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

ՄԻՋԻՆ ԴԱՍԸՆԹԱՅՔ (Գ. ՏԱՐԻ)

(ዓትՆ ՖՐ Զ 1. 20)

չայ տաղանդաւոր և սիրուած քերթող

ԹՈՎՄԱՍ ԹԵՐՋԵԱՆԻ Բսնսսնեւ ԾՈՒԹԵՍՆՑ **Հ**ԱՒԱՔԱԾՈՆ

ԵՐԿՈՒ ՀԱՏՈՐ

մեծադիր եւ շքեղ տպագրուԹիւն

ջեղչուած զին, կանխիկ, ճանապարձածախսով իջութը, ջ*ոնտե* 5․89 — Ուջորողքութ, ջ*ոնտե* 3․15

կը վաճառուի միայն Ս․Ղազարու տպարանէն

Հ. ԱՆԱՆԻԱ ԳՈՆՏԱՔՃԵԱՆ

ՆՈՐ ԸՆԹԵՐՑԱՐԱՆ Նախնական և Երկրորդական դպրոցներու նամար

13 4 6 11 8 11 1

ՄԱՍՆ ԱՌԱԶԻՆ

(ዓьъ' Ֆቦ- Զ. 1)

					-
ԱՄԷՆ	ԱԶԳԱՅԻՆ ՔԱՐՏԵՐ պարզ գոյն, հատը կ'արժէ		þш	ալ. Ղիր	
-		•		0 20	
ՀԱՅՈՒ	» » quelluenp » »	•		0 35	
LUSIII	Հայաստանի նկար գունաւոր, մեծադիր			3 —	
	<u> Ալարայրի գիւցազները գունաւոր, մեծադիր</u> .			3	
ՍՐՏԻՆ ««	Այվագովսկիի Քաոսը գունաւոր		•	0 —	
	» ֆարոս Նափոլիի գունաւոր			3 —	
«« Մ ՕՏԻԿ	Հ. Ղեւոնդ Ալիչան, գունաւոր, մեծադիր			3 -	
	the sea of			3 _	
ՅՈՒՇԵՐ	ՀԱՅՈՑ ՊԱՏՄՈՒԹԵՍՆ Քարտեր 16 հատ, հատը			0 20	
5.000 80 May 2000 1	» սեւատիպ պատկերներ մեծադիր . ԱՇԽԱՐՀԱՑՈՑՑ ՔԱՐՏԷՍ ՀԱՅԱՍՏՍՆԻ, սեւ, մեծադիր .	٠		3 —	
*	» » » "he deam			15 -	
48	ՀԱՑԿԱԿԱՆ ԳՐՈՇՄՆԵՐ 11 Ազգ. ղէմքերով, 100 հատր			3 50	
	1 300 1010 11 1100 001 11 0.44 . 450 pulmq , 100 Sump	•		5 —	

IMPRIMERIE ARMÉNIENNE

St. Lazare

VENISE (Italie)

ԲԱՑՈՒԱԾ Է ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆԸ

PULTULLE

ՈՐ ԿԸ ԹԵՒԱԿՈԽԷ ԻՐ ԳՈՅՈՒԹԵԱՆ ԻՆՆՍՆԵՐՈՐԳ **ՏԱՐԻՆ**

1843 - 1932

0000000=

ՏԱՐԵԿԱՆ ԲԱԺՆԵԳԻՆՆ Է

sուսr 3,50 **կկՆխիկ**

Դպրոցներու, ակումըներու, որըանոցներու և ազգային ըոլոր ընկերական ճաստատութեւանց ճամար ԿԷՍ ԳԻՆ։

Ասկէ գատ ո՛ եւ է գեղչի ճամար ճարկ է կանխապես յարմարիլ խմրագրութեան ճետ։

Թղիժակցուխիւն, բաժնեզին, յօգուած դրկել ուղդակ<mark>ի</mark> խմբագրուխեան հասցեին։

=0000000

․, ԵՈԾԱՐՐՎՔՎ ՀՀն ին Հունչ դքի մանու իրացծի անչաքսյոքը որորքող, ըսւինաւաջ <mark>ք</mark> գերազունցօրէն որրազան նպատակի մը, այն է լուսատու փարոս ճանդիսանալ ճայ մաջի<mark>ն</mark> և մշտարծարծ վառարան հայ ոգւոյն և սրտին ջերմուխեան։

000000

Զայն ճրատարակող մարժինը, ՄխիԹարեան ՄիաբանուԹիւնը, ազգային ըղձացուած վ<mark>ե</mark>֊ րածնութեան սատար և միջոց ընտրած է ուսումնասիրութիւն, քննութիւն և պրպտում մեր ճայ փառապանծ լեզուին, պատմութեան, մատենագրութեան և ճայ արուեստի և քաղա-

Այդ ուղղունենամբ աշխատած է և կ՚աշխատի ՙՙ ԲԱԶՄԱՎԷՊ ,,ը կազմելու մեր նորանոր սերունդներուն մէջ միշտ աւելի յստակ տեսութիւն և գիտակցութիւն մեր ճնութեան, մեր մեծութեան ու մեր փառքերուն։ Գիտակցութիւն և զարգացում որ պիտի մղէ հիներո<mark>ւն</mark> գեղեցիկ շաւղէն ընԹանալու, մեր ձին մեծ քաղաթակրԹուԹեան ներջնչումով ու լոյսերով կերտել նորը, նոյնքան ժեծ, նոյնքան փառաւոր։

Հինին նետ նոր կեանթէն ալ կ'արձանագրէ **ՙՙ ԲԱԶՄԱՎԷՊ** ,, ինչ որ մաքի և սրտի կրթիչ է և մեր ազգային զարգացման նպաստամատոյց։ Ինչպէս կը ջանայ միջտ եւրոպական կամ միջազգային կհանթի, գրականութեան և արուեստի արձագանգն ըլլալ, որ իք դերն ունի ճայ մաքին զարգացման և սրտին կրԹուԹեան։

[․] ԵԱԶՄԱՎԷՊ ,, կ՚ընղունի իր ուղղութեան զուզընթաց յօղուածներ արտաթիններ<mark>է</mark> ալ․ կը ծանուցանէ և կը գրախօսէ երկերը որոնք կը նուիրուին Խ.քրագրութեանս կամ վանքիս մատենադարանին։

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼՈՒԹԵԱՄԲ ՍՏԱՑԱ<mark>Ծ</mark> ԵՆՔ

ԱԶԱՏԵՍՆ Թ. — կոմիտաս վարդապետ. Ա հա. իր կեանքն ու գործունեուխիւնը. (Հրատ. «կոմիտասի օր»ուան Պոլսոյ Ցանձնախումբի). Տպ. կիւթեմպերկ» կ. Ն. Մագասնեան. կ. Պո-

ACADÉMIE ROUMAINE. — Bulletin de la Section Historique. Tome XVIII Contributions de N. Yorga et G. Bals. Bucarest, 1931.

LASCARIS MICHEL. — Sceau de Radomir Aaron. Extrait de la Revue Bysantinoslavica. Praha, 1931. p. 12.

digitised by so the R.A.R. Of the control of the co